

Sāras magnētiskā rezonanse

Džulianna Domane

Raksts ir balstīts uz patiesu stāstu.

„Šo zemi atstājot, mums Kristus solīja, ka Svēto Garu atsūtīs, lai Tas mūs mierina.” (Bērnu dziesmu grāmata, 56. lpp.)

Izskatās, ka Sāras mugurai vajadzēs veikt magnētisko rezonansi,” teica doktors Franks. Viņš uzsmaidīja Sārai. „Es pierakstīšu tevi uz šo izmeklējumu jau rītdien. Es atgriezīšos pēc dažām minūtēm.”

Sārai jau kādu laiku sāpēja mugura. Kad viņa torīt pamodās, tā sāpēja tik ļoti, ka viņai bija grūti piecelties un iztaisnoties, un viņa tik tikko spēja pastaigāt. Sāra kopā ar mammu bija atnākusi pie doktora Franka, lai noskaidrotu, kas viņai kait.

„Vēl viena magnētiskā rezonanse?” Sāra vaicāja, lūkojoties uz mammu. Viņai jau vienreiz bija veikta magnētiskā rezonanse. Viņa atcerējās, cik ļoti viņa baidījās, atrodoties lielajā aparātā, kur tika uzņemti viņas iekšējo orgānu attēli.

„Man žēl, Sāra,” mamma teica. „Bet šie attēli palīdzēs doktoram Frankam uzzināt, kas vainas tavai mugurai. Es zinu, ka tu to vari. Un es būšu tev līdzās.” Mamma paspieda Sāras roku.

„Bet tu nevari būt tur, iekšā, kopā ar mani,” Sāra teica. Viņa nolaida galvu, un pār viņas vaigu noritēja asara. Mamma drīkstēja būt kopā ar viņu izmeklējumu telpā, bet kopš brīža, kad Sāru ieslidinātu aparātā, viņa būtu viena.

Mamma apskāva Sāras plecus. „Tas tiesa, bet vai tu zini, kas *var* būt tur kopā ar tevi, lai mierinātu?”

Sāra atcerējās, kā bija dzirdējusi, ka Svēto Garu dēvē par *Mierinātāju*. Varbūt Svētais Gars varētu palīdzēt viņai tik ļoti nebaidīties.

„Svētais Gars?” Sāra jautāja.

Mamma pamāja. „Tieši tā. Tu vari lūgt, lai Svētais Gars tev palīdzētu. Arī mēs ar tēti lūgsim par tevi.”

Sārai ienāca prātā lieliska doma. „Vai es varētu palūgt tētīm svētību?”

Mamma pasmaidīja. „Protams. Es zinu, ka tas viņam ļoti patīktu.”

Tovakar tētis uzlika savas rokas uz Sāras galvas un iedeva viņai priesterības svētību. Kad viņš svētīja Sāru, lūdzo, lai Svētais Gars viņu mierinātu, viņas sirdi piepildīja tikams siltums. Šī sajūta saglabājās visu nakti.

Nākamajā dienā Sāra nogulās uz paaugstinājuma, kam bija jātiek ieslidinātam lielajā magnētiskās rezonanses aparātā. Viņa domās atkātoja vārdus, ko tētis bija teicis, dodot viņai svētību: *Svētais Gars būs tev līdzās, lai tevi mierinātu*. Sāra cieši paspieda mammas roku. Tad medmāsiņa ieslidināja viņu lielajā aparātā.

Fotografējot viņas muguru, no magnētiskās rezonanses aparāta atskanēja jocīgas skaņas. Sārai bija jāguļ nekustīgi, lai attēli neizplūstu. Vienubrīd, kad Sāru sāka

Sešgadīgā
Analaize F. no
Jūtas štata, ASV

Piecu gadu vecumā man bija nepieciešama operācija, lai izņemtu mandeles un adenoīdus. Es biju ļoti satraukta un nobijusies. Mans tētis iedeva man svētību. Pēc svētības es vairs nebiju satraukumu, un mēs abi priecājāmies, jo sajūtām Svēto Garu.

pārņemt panika, viņa atkal sajuta siltumu. Viņa jutās tā, it kā atrastos māmiņas apskāvienā. Vai būtu ievīstīta mīkstā sedziņā. Viņa zināja, ka viss būs kārtībā. Un jau pēc brīža magnētiskā rezonanse bija galā!

Kad Sāra ar mammu ienāca doktora Franka kabinetā, viņš parādīja tām Sāras muguras attēlus. „Tev lieliski izdevās nogulēt nekustīgi,” teica doktors Franks, notupojoties viņai līdzās. „Tavi muguras attēli parāda, ka tev būs nepieciešama operācija, lai tu varētu labāk staigāt.”

Sāra strauji ievilka elpu.

„Mēs gribētu veikt šo operāciju pavisam drīz,” doktors Franks teica, palūkojoties uz Sāras mammu. Tad viņš atkal pievērsās Sārai. „Pēc tam tev, iespējams, būs nepieciešamas dažas nedēļas, lai tu justos kā agrāk, bet pēc šodienas apskates es zinu, ka tev tas lieliski izdosies.”

Sāra centās iedomāties par visu to, ko viņa darīs pēc tam, kad doktors Franks būs izārstējis viņas muguru. *Es varēšu skriet un peldēt, un lēkāt pa lielajām lapu kaudzēm*. Viņai tā visa pietrūka. Taču operācija bija vēl biedrojošāka par magnētisko rezonansi! Tad Sāra atcerējās par savām lūgšanām un īpašo svētību. Debesu Tēvs bija sūtījis viņai Mierinātāju. Viņš palīdzēs vēlreiz.

Viņa palūkojās uz doktoru Franku. „Vai pēc tam es varēšu lēkāt pa lielajām lapu kaudzēm?” viņa vaicāja.

Viņš pasmīnēja. „Pēc tam tu varēsi lēkāt pa lielajām lapu kaudzēm.” ■

Autore dzīvo Kolorādo štatā, ASV.

DEVIDA HABENA ILLUSTRĀCIJA